

بررسی تاثیر برخی عوامل محیطی بر میزان فرسایش آبی (مطالعه موردی: حوزه آبخیز قره آقاج)

• حسن احمدی (نویسنده مسئول)

استاد دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران

• نادیا کمالی

دانشجوی دکتری مرتعداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران

• علی سلاجقه

دانشیار دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران

• محمد جعفری

استاد دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران

• احمد صادقی پور

عضو هیات علمی، دانشکده کویر شناسی، دانشگاه سمنان

تاریخ دریافت: دی ماه ۱۳۸۸ - تاریخ پذیرش: خرداد ماه ۱۳۸۹

تلفن تماس نویسنده مسئول: ۰۲۶۱-۲۲۲۳۰۴۴

Email: ahmadi@ut.ac.ir

چکیده

هدف از این پژوهش، بررسی تاثیر برخی از عوامل محیطی بر میزان فرسایش، تعیین مهمترین آنها و شناخت روابط حاکم بین میزان فرسایش در واحد های کاری و عوامل محیطی (خصوصیات خاک، شیب، جهت، ارتفاع، مقاومت سنگ، رخساره و درصد پوشش گیاهی) می باشد به منظور تهیه نقشه واحدهای کاری به روش ژئومرفولوژی ابتدا شیب، جهت، طبقات ارتفاعی، سنگ شناسی و رخساره های ژئومرفولوژی تهیه و از تلفیق آنها نقشه واحدهای کاری تهیه شد. سپس نمونه برداری از پوشش گیاهی به روش تصادفی - سیستماتیک در ۱۰ پلات همراه با تعیین درصد تاج پوشش گیاهی در هر واحد کاری صورت گرفت. اندازه پلات های نمونه برداری با توجه به نوع و پراکنش گونه های گیاهی به روش حداقل سطح تعیین شد. به منظور بررسی خصوصیات خاک منطقه، در هر واحد کاری ۵ پروفیل حفر گردیده و از عمق ۵۰-۰ سانتی متری نمونه برداری صورت گرفت سپس ویژگی هایی خاک شناسی شامل بافت، درصد آهک، درصد ماده آلی، درصد سنگ سنگریزه، اسیدیته و هدایت الکتریکی اندازه گیری شد. میزان فرسایش آبی در هر واحد کاری به روش E.P.M تعیین گردید. برای تجزیه و تحلیل داده ها از روش آنالیز مولفه های اصلی (PCA) استفاده شد. نتایج به دست آمده نشان داد که از میان عوامل محیطی مورد بررسی به ترتیب پوشش، شیب، مقاومت سنگ، جهت و ماده آلی به عنوان مولفه اصلی اول ۵۴/۳۵ درصد و سیلت و رس به عنوان مولفه اصلی دوم ۲۶/۹۶ درصد و در مجموع از میان عوامل مورد بررسی ۸۱/۳۱ درصد از میزان تغییرات فرسایش در حوزه آبخیز قره آقاج را توجیه می کنند.

کلمات کلیدی: قره آقاج، واحدکاری، روش E.P.M، خصوصیات خاک، آنالیز مولفه های اصلی

Watershed Management Research (Pajouhesh & Sazandegi) No 93 pp: 26-34

Investigation on some environmental factors influencing water erosion (Case study: Ghara aghaj basin)

By: H. Ahmadi, (Corresponding Author; Tel: +982612223044) and Jafari M. Professors of Tehran University, Kamali N. PhD Student of Tehran University, Salajeghe A. Associated Professor of Tehran, Sadeghi Pour, A. Member of Scientific Board of Deisertology Semnan University.

The purpose of current study is to investigate the effects of some of environmental factors on erosion value, to find the most important governing factors and the relation between erosion of working units and environmental factors (soil characteristics, slope, aspect, elevation, lithology, geomorphology faces and vegetation cover percentage). Working units map was prepared using geomorphology method. This map was derived by overlaying slop, aspect, elevation, lithology and geomorphology faces maps. In order to study plant cover random-systematic sampling in each working unit was conducted in 10 plots. Regarding the species type and distribution the area of each plot was determined based on the minimal area method. Canopy cover of species was determined in each plot. Furthermore, 5 profiles were sampled within the working units to study soil characteristics in 0-50 cm depth. Subsequently, the texture, percent of lime, organic matter, gravel, pH and EC were measured. Erosion value was determined in each working unit using E.P.M. method. Statistical analysis was done using the Principal Components Analysis (PCA) through PC-ORD4 software program. The results showed that among environmental factors, vegetation cover, slope, stone resistance, organic matter and aspect as the first set of factors determine the change in erosion value by 54.35% while the second set of factors, including loam and clay percentage play contributes to the change by 26.96%. These two sets of factors altogether explain 81.31% of erosion value variation in Ghara aghaj basin.

Keywords: Ghara aghaj, Working unit, E.P.M, Soil properties, Principal Components Analysis

مقدمه

شده است (Zingg, ۱۹۴۰) اولین بار معادله ای را به منظور برآورد فرسایش آبی ارائه نمود. در این معادله، مقدار فرسایش به درجه شیب و طول شیب ربط داده شده است. در ۱۹۵۸ ضریب پوشش گیاهی توسط Smith با وارد کردن عامل فرسایش پذیری خاک در معادله زینگ منظور گردیده است. سرانجام با تغییر دادن عامل آب و هوا به شاخص فرسایش پذیری باران (R) فرمول یا معادله جهانی تلفات خاک به وسیله Wisniewski و Smith (۱۹۶۲) ارائه شد. با گسترش تحقیقات در زمینه فرسایش و رسوب روش و مدل های متعدد ابداع، توسعه و ارائه گردید (۹).

Vrieling و همکاران (۲۰۰۷) خصوصیات خاک و پوشش گیاهی را از عوامل بسیار موثر در میزان فرسایش آبی می دانند. Bodoque و همکاران (۲۰۰۵) با بررسی عوامل مختلف محیطی، عامل های شیب، جهت و بافت خاک را مهمترین موثر در فرسایش می دانند. Fox و همکاران (۲۰۰۸) پیشنهاد می کنند که توپوگرافی (شیب و جهت)، خصوصیات خاک و پوشش گیاهی از عوامل بسیار مهم در میزان فرسایش پذیری خاک ها بوده و باید در برآورد فرسایش خاک مد نظر قرار گیرند. به طور کلی دو دسته عوامل محیطی و مدیریتی بر شدت وقوع فرسایش آبی اثر داشته (۲۶) و هدف تحقیق حاضر بررسی میزان نقش پاره ای از عوامل محیطی در فرسایش آبی است.

مواد و روش ها

منطقه مورد مطالعه حوزه رودخانه قره آقاج واقع در شهرستان سمیرم استان اصفهان با اقلیم نیمه استپی می باشد. وسعت این حوزه ۸۹۵۴/۸۲ هکتار بوده و بین طول های جغرافیائی ۵۱°۴۵'۵۳" و ۵۱°۳۴'۵۴" و عرض های

وقوع فرسایش آبی بر کره خاکی هر ساله اراضی مرغوب کشاورزی را در جهت مسیر قهقرائی سوق می دهد. به همین دلیل، امروزه حفاظت خاک و مبارزه با فرسایش از ضروری ترین اقدامات زیر بنایی در هر کشور می باشد. اما برای موفقیت در مهار فرسایش خاک و رسوب شناخت و آگاهی از عوامل موثر بر فرسایش، دامنه و شدت تأثیر آنها و بالاخره اولویت بندی مناطق از نظر شدت فرسایش و تولید رسوب ضروری است (۱).

یکی از مهمترین مشکلات مطالعات فرسایش و رسوب، کمبود داده و اطلاعات مورد نیاز می باشد این مسئله در کشورهای در حال توسعه حادث تر بوده و کشور ما ایران، نیز از جمله آنها است. ایستگاه های اندازه گیری رسوب در کشور ما به تعداد کافی موجود نبوده و یا اغلب در خروجی حوزه های آبخیز بزرگ قرار دارند. بنابراین نبود اطلاعات و آمار مناسب، سبب استفاده از مدل های تجربی شده است (۵). اولین تحقیقات کمی در زمینه فرسایش در سال ۱۹۱۵ به وسیله سرویس جنگل های ایالات متحده آمریکا در یوتا انجام گرفت و سپس در سال ۱۹۱۷ Miller در ایالت میسوری آزمایش های مشابهی انجام داده و اولین نتایج آزمایش های کرتی را عرضه کرد. او نیز مانند ولنی دریافت که فرسایش رابطه مستقیمی با مقدار پوشش نباتی خاک دارد (۶). در آفریقا اولین کرت های تحقیقاتی در رابطه رواناب و رسوب در سال ۱۹۲۹ در دانشگاه پرتوریا به وسیله پروفیسور هابلت ایجاد گردیده و اقداماتی نیز در همین زمینه توسط Staples در سال ۱۹۵۱ در تانزانیا به انجام رسیده است. نتیجه حاصل از این تحقیقات منجر به شناخت مکانیسم انواع فرسایش و نقش عوامل مختلف در رخداد فرسایش

منطقه) حفر گردید (۲۲). نمونه های خاک برداشت شده برای اندازه گیری خصوصیات فیزیکی و شیمیایی به آزمایشگاه برده شدند. برای تعیین بافت خاک از روش هیدرومتری بویوکوس (۶) استفاده شد و با این روش درصد سیلت، رس و ماسه در نمونه ها مشخص شد. اسیدیته خاک (pH) در عصاره ۱:۱ با استفاده از pH متر و هدایت الکتریکی (EC) در عصاره ۱:۱ به وسیله هدایت سنج اکتریکی اندازه گیری شد. درصد آهک خاک به روش کلسیمتری (۴) تعیین شد و درصد کربن آلی به روش واکلی- بلک (۱۴) تعیین گردید. رده بندی خاک منطقه توسط رده بندی جدید (تاکسونومی خاک) صورت گرفت (۳). مقاومت سنگ های منطقه مورد مطالعه با توجه به طبقه بندی دیاکونوف اندازه گیری شد (۸). به منظور بررسی رابطه موجود بین میزان فرسایش و عوامل تعیین شده، تعیین مهم ترین عامل یا عوامل موثر در تغییرات فرسایش از تجزیه و تحلیل اطلاعات از روش آنالیز مولفه های اصلی (PCA) و از نرم افزار PC-ORD استفاده شد.

نتایج

به منظور تعیین مهمترین عوامل موثر بر فرسایش، آنالیز مولفه های اصلی بر روی داده ها انجام شد. تجزیه به مولفه های اصلی بر روی ۱۵ فاکتور و در ۳۱ واحد کاری صورت گرفت. بطور کلی ۵۴/۴۰۱ درصد از تغییرات فرسایش توسط مولفه اول و ۲۶/۹۳۲ درصد از این تغییرات توسط مولفه دوم قابل توجیه است (جدول ۳). در مجموع ۸۱/۳۳۳ درصد تغییرات فرسایش توسط دو مولفه اول و دوم قابل توجیه هستند (جدول ۳). بر اساس همبستگی متغیرها با مولفه ها، مولفه اصلی اول با متغیرهای درصد متوسط پوشش گیاهی، شیب، مقاومت سنگ، جهت و درصد ماده آلی و همچنین مولفه اصلی دوم با متغیرهای درصد سیلت و درصد رس بیشترین همبستگی را دارند (جدول ۲). نمودار مولفه های اصلی اول و دوم و توزیع مقادیر متفاوت فرسایش در شکل ۱ نشان داده شده است. خصوصیات درصد متوسط پوشش گیاهی، شیب، مقاومت سنگ، جهت و درصد ماده آلی بر روی محور اول و خصوصیات درصد سیلت و درصد رس بر روی محور دوم قرار می گیرند. - با توجه به شکل میزان فرسایش در واحد کاری ۵-۶-۱ (U30) ارتباط بسیار قوی با خصوصیات محور اول (مستقیم با شیب و جهت و ارتباط معکوس با مقاومت سنگ، ماده آلی و پوشش گیاهی) دارد و با خصوصیات محور دوم (رابطه مستقیم با سیلت و معکوس با رس) ارتباط بسیار ضعیفی دارد. - میزان فرسایش در واحد کاری ۲-۵-۱ (U18) ارتباط بسیار قوی با خصوصیات محور دوم (مستقیم با سیلت و معکوس با رس) و ارتباط بسیار ضعیفی با خصوصیات محور اول (مستقیم با مقاومت سنگ، ماده آلی و پوشش گیاهی و معکوس با شیب و جهت) دارد. - میزان فرسایش در واحد کاری ۲-۴-۱ (U13) ارتباط چندانی با خصوصیات محور اول و دوم ندارد. - میزان فرسایش در واحد کاری ۳-۶-۱ (U28)، واحد کاری ۶-۶-۱ (U31) ، واحد کاری ۴-۶-۱ (U29) و واحد کاری ۸-۴-۱ (U23) به ترتیب دارای ارتباط قوی با خصوصیات محور اول (مستقیم با شیب و جهت و ارتباط معکوس با مقاومت سنگ، ماده آلی و پوشش گیاهی) است و با خصوصیات محور دوم (رابطه مستقیم با سیلت و معکوس

جغرافیائی ۳۱°۳۰'۲۸" و ۳۱°۲۶'۱۹" قرار دارد (شکل ۱). متوسط بارندگی منطقه ۳۷۳/۲۶ میلی متر، متوسط درجه حرارت ۱۰/۵۳ درجه سانتی گراد و حداکثر متوسط دمای ماهانه منطقه ۲۱/۶۴ درجه سانتی گراد صد بخشی است. بطور کلی سن سازندهای منطقه مربوط به دو دوران مزوزوئیک^۱ و سنوزوئیک^۲ است. نقشه های شیب، جهت و ارتفاع با استفاده از نقشه توپوگرافی ۱:۵۰۰۰۰ تهیه شدند، همچنین با استفاده از نقشه زمین شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰، نقشه واحد های سنگ شناسی منطقه بدست آمد؛ از روی عکس های هوایی ۱:۲۰۰۰۰ و نقشه توپوگرافی ۱:۵۰۰۰۰ همراه با پیمایش صحرائی، رخساره های ژئومرفولوژی مشخص شدند و نقشه آن بدست آمد. در نهایت با تلفیق نقشه های شیب، جهت، ارتفاع، سنگ شناسی و رخساره های ژئومرفولوژی نقشه واحد های کاری منطقه به دست آمد (۲). میزان فرسایش در هر واحد کاری با استفاده از روش E.P.M برآورد گردید. روش E.P.M یک مدل کمی بوده که در آن شدت فرسایش توسط چهار عامل شامل، ضریب استفاده از زمین، ضریب حساسیت سنگ و خاک به فرسایش، وضعیت فعلی فرسایش و شیب عرصه برآورد می شود، فاکتورهای مورد استفاده در این روش محدود بوده و به آسانی می توان آنها را ارزیابی کرد (۱۶). به منظور بررسی درصد پوشش گیاهی در هر واحد کاری، تعداد نمونه لازم جهت نمونه برداری از روش ترسیم (مقدم) تعیین گردید که با توجه به همگن بودن خصوصیات محیطی و پوشش گیاهی، اندازه گیری ها در ۱۰ پلات به روش تصادفی - سیستماتیک صورت گرفت. اندازه پلاتهای نمونه برداری با توجه به نوع و نحوه پراکنش گونه های گیاهی و کوهستانی بودن منطقه مورد مطالعه به روش حداقل مساحت تعیین و پلات هایی به ابعاد ۱×۱ متر در نظر گرفته شد. به منظور بررسی خاک منطقه در هر واحد کاری ۵ پروفیل و از هر پروفیل ۵ نمونه از عمق ۵۰-۰ سانتی متری خاک (به دلیل عمق متوسط فرسایش آبراهه ای و شیباری در

شکل ۱- موقعیت منطقه مورد مطالعه

جدول ۱- خصوصیات مورد بررسی در محدوده واحدهای کاری

واحد کاری	رخساره	ارتفاع	رده خاک	شیب	جهت	سنگ شناسی	ضریب مقاومت سنگ	درصد پوشش	ضریب فرسایش با روش E.P.M	شدت فرسایش با روش E.P.M
۱-۱-۱-۱(U1)	رخساره دامنه منظم	۲۷۰۰-۲۷۵۰	Inceptisol	۱۰-۲۰	شرقی	d	۱۳	۸۰	۰/۰۹	خیلی کم
۱-۱-۱-۲(U2)	رخساره دامنه منظم	۲۷۵۰-۲۸۰۰	Inceptisol	۲۰-۴۰	شمال شرقی	d	۱۳	۶۰	۰/۱۸	خیلی کم
۱-۱-۱-۳(U3)	رخساره دامنه منظم	۲۷۵۰-۲۸۰۰	Inceptisol	۲۰-۴۰	شرقی	Esh ^{dl}	۸	۳۵	۰/۳۸	کم
۱-۱-۲-۱(U4)	بیرونزدگی سنگی	۲۷۰۰-۲۷۵۰	Inceptisol	۱۰-۲۰	شمالی	d	۱۳	۶۰	۰/۱۱	خیلی کم
۱-۱-۲-۲(U5)	بیرونزدگی سنگی	۲۸۰۰-۲۸۵۰	Inceptisol	۲۰-۴۰	شرقی	d	۱۳	۷۳	۰/۰۹	خیلی کم
۱-۱-۲-۳(U6)	بیرونزدگی سنگی	۲۷۰۰-۲۷۵۰	Inceptisol	۲۰-۴۰	جنوب شرقی	PL	۱۰	۴۶	۰/۲۲	کم
۱-۱-۲-۴(U7)	بیرونزدگی سنگی	۲۷۰۰-۲۷۵۰	Inceptisol	۱۰-۲۰	جنوبی	PL	۱۰	۵۰	۰/۲۳	کم
۱-۱-۲-۵(U8)	بیرونزدگی سنگی	۲۷۰۰-۲۷۵۰	Inceptisol	۵-۱۰	جنوبی	Esh ^{dl}	۸	۵۰	۰/۲۵	کم
۱-۱-۳-۱(U9)	واریزه تثبیت شده	۲۸۵۰-۲۹۰۰	Inceptisol	۱۰-۲۰	شمال شرقی	d	۱۳	۴۸	۰/۱	خیلی کم
۱-۱-۳-۲(U10)	واریزه تثبیت شده	۲۸۵۰-۲۹۰۰	Inceptisol	۲۰-۴۰	جنوبی	PL	۱۰	۵۵	۰/۳۸	کم
۱-۱-۴-۱(U11)	فرسایش سطحی	۲۹۰۰-۲۹۵۰	Inceptisol	۲۰-۴۰	جنوب شرقی	PL	۱۰	۳۵	۰/۳	کم
۱-۱-۴-۲(U12)	فرسایش سطحی	۳۰۰۰-۳۰۵۰	Mollisol	۲۰-۴۰	جنوب غربی	k2	۶	۳۰	۰/۶۸	متوسط
۱-۱-۴-۳(U13)	فرسایش سطحی	۳۰۵۰-۳۱۰۰	Mollisol	۴۰<	غربی	om	۷	۵۱	۰/۴۱	متوسط
۱-۱-۴-۴(U14)	فرسایش سطحی	۳۰۰۰-۳۰۵۰	Inceptisol	۴۰<	جنوبی	om	۷	۴۵	۰/۵	متوسط
۱-۱-۴-۵(U15)	فرسایش سطحی	۲۷۰۰-۲۷۵۰	Inceptisol	۱۰-۲۰	جنوب غربی	k2	۶	۶۰	۰/۳۹	کم
۱-۱-۴-۶(U16)	فرسایش سطحی	۳۰۵۰-۳۱۰۰	Inceptisol	۲۰-۴۰	جنوبی	om	۷	۳۰	۰/۶۸	متوسط
۱-۱-۴-۷(U17)	فرسایش سطحی	۲۸۵۰-۲۹۰۰	Inceptisol	۱۰-۲۰	غربی	om	۷	۵۸	۰/۴	کم
۱-۱-۴-۸(U18)	فرسایش سطحی	۳۰۵۰-۳۱۰۰	Inceptisol	۴۰<	شمال غربی	k2	۶	۱۰	۰/۷۸	شدید
۱-۱-۵-۱(U19)	فرسایش شیبی	۲۷۰۰-۲۷۵۰	Inceptisol	۲۰-۴۰	غربی	om	۷	۳۷	۰/۴۴	متوسط
۱-۱-۵-۲(U20)	فرسایش شیبی	۳۱۰۰-۳۱۵۰	Mollisol	۴۰<	جنوب غربی	om	۷	۴۹	۰/۴۹	متوسط
۱-۱-۵-۳(U21)	فرسایش شیبی	۳۱۵۰-۳۲۰۰	Mollisol	۴۰<	غربی	om	۷	۵۷	۰/۶۹	متوسط
۱-۱-۵-۴(U22)	فرسایش شیبی	۲۸۵۰-۲۹۰۰	Mollisol	۲۰-۴۰	غربی	om	۷	۵۰	۰/۴۸	متوسط
۱-۱-۵-۵(U23)	فرسایش شیبی	۳۱۰۰-۳۱۵۰	Inceptisol	۴۰<	شرقی	k2	۶	۲۳	۰/۸۶	شدید
۱-۱-۵-۶(U24)	فرسایش شیبی	۲۸۰۰-۲۸۵۰	Inceptisol	۲۰-۴۰	شمال غربی	k2	۶	۵	۰/۹	شدید
۱-۱-۵-۷(U25)	فرسایش شیبی	۲۷۰۰-۲۷۵۰	Inceptisol	۴۰<	شمال غربی	Q1	۱	۵	۱/۵	خیلی شدید
۱-۱-۶-۱(U26)	فرسایش آبراهه ای	۳۱۵۰-۳۲۰۰	Inceptisol	۴۰<	غربی	om	۷	۳۵	۰/۶۶	شدید
۱-۱-۶-۲(U27)	فرسایش آبراهه ای	۲۸۰۰-۲۸۵۰	Mollisol	۲۰-۴۰	شمال شرقی	k2	۶	۲۵	۰/۹۹	شدید
۱-۱-۶-۳(U28)	فرسایش آبراهه ای	۲۸۰۰-۲۸۵۰	Inceptisol	۲۰-۴۰	شرقی	k2	۶	۱۰	۱/۰	شدید
۱-۱-۶-۴(U29)	فرسایش آبراهه ای	۲۸۰۰-۲۸۵۰	Inceptisol	۱۰-۲۰	شرقی	Q1	۱	۱۰	۱/۶	خیلی شدید
۱-۱-۶-۵(U30)	فرسایش آبراهه ای	۲۸۵۰-۲۹۰۰	Inceptisol	۴۰<	جنوب شرقی	Q1	۱	۱۰	۱/۷	خیلی شدید
۱-۱-۶-۶(U31)	فرسایش آبراهه ای	۳۰۰۰-۳۱۵۰	Inceptisol	۴۰<	شرقی	Q1	۱	۱۵	۱/۳	خیلی شدید

۱- Esh^{dl}: دولومیت- سنگ آهک دولومیتی و سنگ آهک سفید و میان لایه‌های مارن سفید مربوط به دوره ترسیر ۲- d: دایک‌ها و توده‌های کوچک آذرین نیمه عمق دگرسان شده مربوط به دوره کرتاسه ۳- k2 : تناوب سنگ آهک لایه متوسط و مارن خاکستری دگرگون شده (اسلیت) نئوکومین مربوط به دوره کرتاسه ۴- om : تناوب مارن خاکستری کنگلومرا و ماسه سنگ مربوط به دوره ترسیر ۵- PL: تناوب کنگلومرا، مارن، سیلت، سنگ ماسه مربوط به دوره ترسیر ۶- Q1: یادگانه‌ها و مخروط افکنه‌های آبرفتی قدیمی مربوط به دوره کواترن

ادامه جدول ۱- خصوصیات مورد بررسی در محدوده واحدهای کاری

واحد کاری	هدایت الکتریکی (ds/m)	اسیدیته	ماده آلی (%)	آهک (%)	سنگ و سنگریزه (%)	سیلنت (%)	رس (%)	شن (%)
۱-۱-۱-۱(U1)	۰/۴۲	۷/۸	۱/۵	۳۰	۲۵	۷۲	۸/۴	۱۹/۶
۱-۱-۱-۲(U2)	۰/۴۲	۷/۸	۰/۹	۳۰	۲۵	۶۱/۸	۱۰/۴	۲۷/۸
۱-۱-۱-۳(U3)	۰/۶	۷	۰/۸	۱۰	۱۵	۲۹/۸	۱۹/۴	۵۰/۸
۱-۱-۲-۱(U4)	۰/۴۲	۷/۸	۱/۱	۳۰	۲۵	۸۰	۱۰	۱۰
۱-۱-۲-۲(U5)	۰/۹	۷/۷	۱/۱	۲۷	۲۸	۴۵	۳۰	۲۵
۱-۱-۲-۳(U6)	۰/۶	۷	۰/۶	۱۰	۱۵	۳۸/۲	۱۴/۴	۴۷/۴
۱-۱-۲-۴(U7)	۰/۴۲	۷/۸	۱/۰	۳۰	۲۵	۵۳/۶	۱۶/۴	۳۰
۱-۱-۲-۵(U8)	۰/۷	۷	۱/۱	۲۵	۲۷	۴۹	۳۴	۱۷
۱-۱-۲-۱(U9)	۰/۲	۷/۳	۰/۶	۱۲/۵	۳۰	۴۶/۸	۲۹	۲۴/۲
۱-۱-۳-۲(U10)	۰/۲	۷/۷	۰/۵	۱۲/۷	۲۸	۴۰	۲۸/۹	۳۱/۱
۱-۱-۴-۱(U11)	۰/۹	۷/۳	۰/۹	۲۷	۲۸	۴۷/۲	۳۱	۲۱/۸
۱-۱-۴-۲(U12)	۰/۶۳	۷	۱/۲	۲۵	۲۳	۵۰/۸	۲۹/۸	۱۹/۴
۱-۱-۴-۳(U13)	۰/۳	۷/۷	۱/۱	۲۲	۳۵	۲۱/۳	۶۰/۵	۱۸/۲
۱-۱-۴-۴(U14)	۰/۲	۷/۳	۰/۸	۱۲/۵	۳۰	۴۵/۷	۳۲/۶	۲۱/۷
۱-۱-۴-۵(U15)	۰/۴۲	۷/۸	۰/۹	۳۰	۲۵	۷۰	۸/۶	۲۱/۴
۱-۱-۴-۶(U16)	۰/۹	۷/۷	۰/۵	۲۷	۲۸	۵۰/۴	۳۴/۵	۱۵/۱
۱-۱-۴-۷(U17)	۰/۹	۷/۷	۱/۱	۲۷	۲۸	۴۵	۳۰	۲۵
۱-۱-۴-۸(U18)	۰/۲	۷	۰/۲	۲۷	۲۵	۴۷	۳۰	۲۳
۱-۱-۵-۱(U19)	۰/۳۶	۷/۸	۰/۶	۲۴	۲۴	۷۳/۱	۱۹/۴	۷/۵
۱-۱-۵-۲(U20)	۰/۳۶	۷/۳	۱/۱	۲۲	۲۸	۵۶	۱۸	۲۶
۱-۱-۵-۳(U21)	۰/۳۶	۷	۱/۲	۱۰	۲۵	۶۱	۷/۶	۳۱/۴
۱-۱-۵-۴(U22)	۰/۳	۷/۳	۱	۲۲	۳۵	۲۱/۵	۶۰/۳	۱۸/۲
۱-۱-۵-۵(U23)	۰/۳۴	۷/۶	۰/۴	۲۵	۲۳	۷۲/۲	۸/۲	۱۹/۶
۱-۱-۵-۶(U24)	۰/۳۶	۷/۶	۰/۲۸	۱۰	۲۵	۸۰/۶	۹/۴	۱۰
۱-۱-۵-۷(U25)	۰/۳	۷/۷	۰/۳	۲۲	۳۵	۲۱	۵۹/۸	۱۹/۲
۱-۱-۶-۱(U26)	۰/۹	۷/۷	۰/۸	۲۷	۲۸	۴۶/۸	۲۹	۲۴/۲
۱-۱-۶-۲(U27)	۰/۴۲	۷	۱/۲	۲۴	۲۴	۶۱/۸	۱۰/۵	۲۷/۷
۱-۱-۶-۳(U28)	۰/۷	۷/۷	۰/۴	۲۵	۲۷	۴۵/۵	۲۹/۹	۲۴/۶
۱-۱-۶-۴(U29)	۰/۹	۷/۷	۰/۲	۲۴	۲۷	۴۸/۱	۲۷/۷	۲۴/۲
۱-۱-۶-۵(U30)	۰/۸	۷/۸	۰/۲	۱۲/۵	۳۰	۴۹	۳۴	۱۷
۱-۱-۶-۶(U31)	۰/۷	۷/۳	۰/۳	۲۵	۲۷	۲۹/۲	۴۶/۸	۲۴

- میزان فرسایش در واحدهای کاری ۱-۱-۴-۱ (U8)، ۱-۲-۵-۱ (U11) و ۱-۱-۳-۲ (U10) و ۱-۱-۲-۲ (U4) دارای ارتباط تقریباً برابری از نظر خصوصیات محورهای اول و دوم (مستقیم با رس، مقاومت سنگ، ماده آلی و پوشش گیاهی و معکوس با سیلت، شیب و جهت) می باشد.

- میزان فرسایش در واحدکاری ۱-۱-۴-۴ (U15)، ۱-۱-۴-۷ (U21) و ۱-۱-۳-۱ (U9) به تر تیب دارای ارتباط قوی با خصوصیات محور دوم (مستقیم با رس و معکوس با سیلت) می باشد همچنین دارای رابطه ضعیف با خصوصیات محور اول (مستقیم با مقاومت سنگ، ماده آلی و پوشش گیاهی و ارتباط معکوس با شیب و جهت) است.

- با توجه به شکل میزان فرسایش در واحدهای کاری ۱-۱-۴-۳ (U14) و ۱-۱-۵-۴ (U20) ارتباط بسیار قوی با خصوصیات محور دوم (مستقیم با رس و معکوس با سیلت) و همچنین دارای رابطه ضعیف با خصوصیات محور اول (مستقیم با شیب و جهت و ارتباط معکوس با مقاومت سنگ، ماده آلی و پوشش گیاهی) است.

- میزان فرسایش در واحدکاری ۱-۱-۵-۷ (U27) دارای ارتباط تقریباً برابری از نظر خصوصیات محورهای اول و دوم (مستقیم با رس، شیب و جهت و معکوس با سیلت، مقاومت سنگ، ماده آلی و پوشش گیاهی) می باشد.

- در واحدهای کاری ۱-۱-۴-۴ (U15)، ۱-۱-۴-۷ (U21) و ۱-۱-۳-۱ (U9) و همچنین واحدهای کاری ۱-۱-۴-۸ (U23) و ۱-۱-۶-۳ (U28) و واحدهای کاری ۱-۱-۴-۵ (U16) و ۱-۱-۵-۱ (U12) فاکتورهای مشابهی در میزان فرسایش موثر بوده اند.

- واحدهای کاری ۱-۱-۶-۶ (U31) و ۱-۱-۱-۱ (U1) همچنین واحدهای کاری ۱-۱-۵-۶ (U25) و ۱-۱-۴-۳ (U14) بیشترین اختلاف را در خصوصیات موثر بر فرسایش دارا هستند.

با رس) ارتباط بسیار ضعیفی دارد.

- میزان فرسایش در واحد کاری ۱-۱-۶-۳ (U28) دارای ارتباط تقریباً برابری از نظر خصوصیات محورهای اول و دوم (مستقیم با شیب، جهت و سیلت ارتباط معکوس با مقاومت سنگ، ماده آلی، پوشش گیاهی و رس) می باشد.

- میزان فرسایش در واحدکاری ۱-۱-۵-۶ (U25) و ۱-۱-۵-۵ (U24) به تر تیب دارای ارتباط قوی با خصوصیات محور دوم (مستقیم با سیلت و معکوس با رس) می باشد همچنین دارای رابطه ضعیف با خصوصیات محور اول (مستقیم با شیب و جهت و ارتباط معکوس با مقاومت سنگ، ماده آلی و پوشش گیاهی) است.

- میزان فرسایش در واحدکاری ۱-۱-۴-۵ (U16) و ۱-۱-۵-۱ (U12) به تر تیب دارای ارتباط قوی با خصوصیات محور دوم (مستقیم با سیلت و معکوس با رس) می باشد همچنین دارای رابطه ضعیف با خصوصیات محور اول (مستقیم با مقاومت سنگ، ماده آلی و پوشش گیاهی و ارتباط معکوس با شیب و جهت) است.

- میزان فرسایش در واحدهای کاری ۱-۱-۲-۴ (U7) و ۱-۱-۲-۱ (U3) و ۱-۱-۲-۱ (U2) و ۱-۱-۱-۱ (U1) به ترتیب دارای ارتباط بیشتر با خصوصیات محور اول (مستقیم با مقاومت سنگ، ماده آلی و پوشش گیاهی و ارتباط معکوس با شیب و جهت) می باشد همچنین ارتباط کمتری با خصوصیات محور دوم (مستقیم با سیلت و معکوس با رس) دارد.

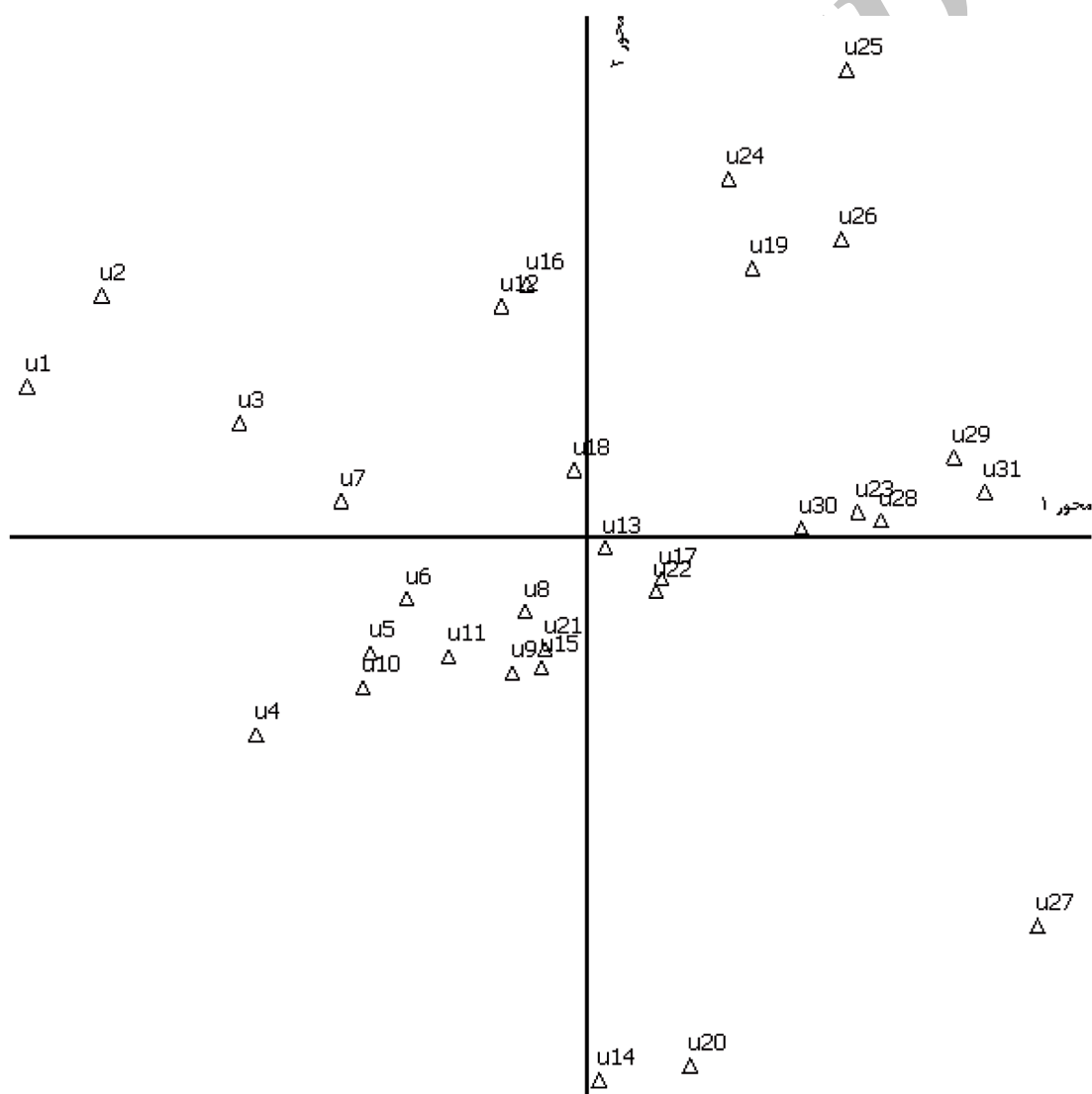
- میزان فرسایش در واحدکاری ۱-۱-۲-۳ (U6) و ۱-۱-۳-۱ (U5) به تر تیب دارای ارتباط بیشتر با خصوصیات محور اول (مستقیم با شیب و جهت و ارتباط معکوس با مقاومت سنگ، ماده آلی و پوشش گیاهی) است همچنین ارتباط کمتری با خصوصیات محور دوم (مستقیم با رس و معکوس با سیلت) دارد.

جدول ۳- نتایج آنالیز PCA عوامل محیطی در میزان فرسایش در واحدهای کاری

عامل	مولفه اول	مولفه دوم	مولفه سوم	مولفه چهارم	مولفه پنجم	مولفه ششم
مقاومت سنگ	-۰/۱۰۷۷	۰/۰۰۲۰	۰/۰۱۹۹	-۰/۰۱۰۰	۰/۰۱۳۷	-۰/۰۲۳۲
رخساره	۰/۰۲۵۴	-۰/۰۱۱۷	-۰/۰۲۶۲	۰/۰۰۹۷	۰/۰۱۳۷۸	-۰/۰۲۵۱
شیب	۰/۶۴۴۰	۰/۰۵۳۹	۰/۳۷۹۱	-۰/۶۱۹۸	۰/۱۸۴۲	۰/۱۰۵۳
جهت	۰/۰۵۹۰	۰/۰۰۵۴	۰/۰۳۳۹	-۰/۰۰۵۱	۰/۰۱۹۷	-۰/۰۲۱۳
خاک سطحی	۰/۰۰۳۹	۰/۰۰۴۳	۰/۰۰۳۰	۰/۰۰۸۸	-۰/۰۰۵۵	-۰/۰۳۱۲
ماده آلی	-۰/۰۱۰۷	-۰/۰۰۶۵	۰/۰۰۷۱	-۰/۰۰۷۱	۰/۰۰۲۱	-۰/۰۰۵۷
هدایت الکتریکی	۰/۰۰۰۸	-۰/۰۰۰۷	-۰/۰۰۰۵	-۰/۰۰۵۲	-۰/۰۲۴۳	۰/۰۰۴۲
آهک	-۰/۰۴۲۶	۰/۰۲۶۱	۰/۳۲۹۴	-۰/۱۴۷۱	-۰/۸۹۹۱	-۰/۲۰۵۶
اسیدیتته	-۰/۰۰۲۶	۰/۰۰۲۱	۰/۰۱۲۶	-۰/۰۰۱۹	-۰/۰۰۳۳	-۰/۰۱۰۵
سنگ و سنگریزه	۰/۰۳۹۶	-۰/۱۱۸۲	-۰/۲۱۶۱	۰/۱۳۱۰	۰/۰۴۶۵	-۰/۲۰۵۶
سیلت	-۰/۱۴۸۲	۰/۷۰۱۹	۰/۳۳۴۱	۰/۱۴۷۰	۰/۱۲۸۱	-۰/۰۲۷۴
رس	۰/۱۶۶۶	-۰/۶۴۵۶	۰/۲۸۳۸	۰/۳۱۷۴	۰/۰۱۷۰	۰/۰۷۷۳
شن	-۰/۰۱۸۴	۰/۰۵۶۳	-۰/۶۱۷۹	-۰/۴۶۴۴	-۰/۱۴۵۱	-۰/۰۴۹۹
ارتفاع	۰/۰۲۷۰	-۰/۰۶۷۰	۰/۰۰۰۴	-۰/۰۶۳۱	۰/۲۲۷۵	-۰/۹۴۱۰
پوشش گیاهی	-۰/۷۱۷۸	-۰/۲۵۵۱	-۰/۴۸۵۲	۰/۳۵۲۴	۰/۲۱۳۸	۰/۰۸۳۱

جدول ۴- نتایج آنالیز مولفه های اصلی (PCA) عوامل محیطی برای میزان فرسایش در واحدهای کاری

مولفه	مقادیر ویژه	واریانس توجیه شده (%)	واریانس تجمعی توجیه شده (%)
۱	۲۵۳۵۵/۹۲۴	۵۴/۳۵۱	۵۴/۳۵۱
۲	۱۲۵۷۷/۱۲۴	۲۶/۹۵۹	۸۱/۳۱۰
۳	۴۵۵۴/۴۵۶	۹/۷۶۳	۹۱/۰۷۳
۴	۲۵۹۷/۵۳۷	۵/۵۶۸	۹۶/۶۴۰
۵	۱۰۵۷/۸۰۱	۲/۲۶۷	۹۸/۹۰۸
۶	۲۳۲/۷۵۹	۰/۴۹۹	۹۹/۴۰۷

شکل ۱- نمودار پراکنش واحد های کاری در ارتباط با عوامل محیطی موثر در منطقه مورد مطالعه با استفاده از آنالیز (PCA)

بحث

بیشتر می‌گردد.

Mouillot و همکاران (۲۰۰۵) با در نظر گرفتن تاثیر شیب و جهت در پوشش گیاهی مناطق مختلف این عوامل را در فرسایش پذیری خاک موثر می‌دانند.

پاورقی‌ها

1- Mesozoic

2- Cinozoic

منابع مورد استفاده

- ۱- ابراهیمی، م. و قدوسی، ج. (۱۳۸۰) ارزیابی چهار مدل تجربی برای برآورد رسوب در حوزه آبخیز دره قنبرلو - پارس آباد مغان. مجموعه مقالات همایش ملی مدیریت اراضی - فرسایش خاک و توسعه پایدار، اراک، بهمن ۱۳۸۰، صفحه ۵۱۵-۵۰۴.
- ۲- احمدی، ح. (۱۳۷۸) ژئومورفولوژی کاربردی، جلد ۱ (فرسایش آبی)، چاپ دوم، تهران. انتشارات دانشگاه تهران ۶۸۸ صفحه.
- ۳- جعفری، م. و سرمدیان، ف. (۱۳۸۲) مبانی خاک شناسی و رده بندی خاک، انتشارات دانشگاه تهران.
- ۴- جعفری حقیقی، م. (۱۳۸۲) روش‌های تجزیه خاک، نمونه برداری و تجزیه های مهم فیزیکی و شیمیایی، انتشارات ندای ضحی.
- ۵- رضایی، ع. (۱۳۸۰) شبکه عصبی مصنوعی و مدل‌سازی فرسایش خاک. مجموعه مقالات همایش ملی مدیریت اراضی - فرسایش خاک و توسعه پایدار، اراک، بهمن ۱۳۸۰، صفحه ۵۳۳-۵۲۴.
- ۶- زرگر، ا. (۱۳۷۴) الگوی ریاضی برآورد میانگین سالانه ارتفاع رواناب کل آبخیز در دامنه شمالی کوه‌های الوند همدان. چاپ اول، تهران، مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع، ۳۲ صفحه.
- ۷- شهیازی، خ. (۱۳۷۹) بررسی فرسایش و رسوب‌زایی حوزه آبخیز بردکل با کاربرد EPM و سزیم ۱۳۷. پایان‌نامه کارشناسی ارشد آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تربیت مدرس، ۱۳۱ صفحه.
- ۸- فیض نیا، س. (۱۳۷۴) مقاومت سنگ‌ها در مقابل فرسایش در اقلیم مختلف ایران. مجله منابع طبیعی ایران، شماره ۴۷، صفحه ۹۵-۱۱۶.
- ۹- قربانی واقعی، ح. (۱۳۸۲) ارزیابی تغییرات عامل فرسایش پذیری خاک در دو مدل USLE و RUSLE به کمک سیستم اطلاعات جغرافیایی در خاک‌های شمال شرق استان لرستان، پایان‌نامه کارشناسی ارشد خاکشناسی تا دانشگاه تربیت مدرس. ۱۰۴ صفحه.
- ۱۰- قدیری، ح. (۱۳۶۸) حفاظت خاک. چاپ دوم، اهواز، انتشارات دانشگاه شهید چمران اهواز، ۴۶۹ صفحه.
- ۱۱- محمودی، ش. و حکیمیان، م. (۱۳۷۴) مبانی خاکشناسی (ترجمه)، انتشارات دانشگاه تهران.
- ۱۲- مهدوی، م. (۱۳۸۰) هیدرولوژی عمومی، انتشارات دانشگاه تهران.
- ۱۳- واعظی، بهرامی، صادقی، مهدیان. (۱۳۸۱) تعیین خطای برآورد عامل فرسایش پذیری USLE در خاک‌های آهکی شمال غربی ایران، مجله آب و خاک، شماره پیاپی ۲۲۰۲

14- Bayramun, U., Denguz, O. Bapkan, O. Parlak, M. (2003)

عوامل مختلفی در پدیده فرسایش در طبیعت دخیل هستند که شناخت این عوامل و تعیین مهمترین آنها ما را در شناخت مکانیسم و کنترل فرسایش کمک می‌نماید. در تحقیق حاضر ارتباط میزان فرسایش در هر واحد کاری با فاکتورهای بررسی شده مورد مطالعه قرار گرفت. در مطالعه صورت گرفته هفت فاکتور از پانزده فاکتور بررسی شده که در دو مولفه اصلی قرار گرفته اند به عنوان عوامل دخیل در فرسایش تشخیص داده شدند، که ۸۱ درصد از تغییرات میزان فرسایش در واحد‌های کاری را توجیه می‌کنند. Sadiki (۲۰۰۷) بررسی فاکتورهای موثر در فرسایش را برای استفاده عقلانی از خاک‌ها و به کارگیری روش‌های کارآمد حفاظت خاک ضروری می‌داند همچنین توپوگرافی را به دلیل تاثیر شیب و جهت در فرسایش پذیری خاک و جنس سنگ را به دلیل مقاومت متفاوت سنگ‌ها در مقابل فرسایش از عوامل مهم موثر در فرسایش خاک به شمار می‌آورد.

Van و همکاران (۲۰۰۳) و Cerdan (۲۰۰۳) عوامل مختلفی از جمله خصوصیات خاک، پوشش سطح خاک، توپوگرافی و پوشش گیاهی را از عوامل موثر در فرسایش خاک‌ها می‌دانند. همچنین متذکر می‌شوند که فاکتورهای موثر در فرسایش در مناطق با شرایط آب و هوایی مختلف، متفاوت است و در هر منطقه باید اقدام به شناخت موثرترین فاکتورها نمود.

مطالعه فاکتورهای موثر بر فرسایش در هر منطقه می‌تواند در کنترل و کاهش میزان آن تاثیر به‌سزایی داشته باشد. یکی از عوامل موثر بر میزان فرسایش، بافت خاک می‌باشد که به دلیل ارتباط نزدیک مقدار سیلت و فرسایش پذیری خاک است. ویشمایر و مانینگ (۱۹۷۱) نشان دادند که تغییر جزئی در درصد سیلت خاک غالباً با تغییر قابل توجهی در میزان فرسایش پذیری خاک همراه است، همچنین ریشتر و نگداندگ (۱۹۷۷) نشان دادند که خاک‌هایی که دارای ۴۰ تا ۶۰ درصد سیلت می‌باشند حساس‌ترین خاک‌ها به فرسایش به‌شمار می‌روند (۲) همچنین احمدی (۱۳۷۸) بیان می‌دارد که وجود یا عدم وجود رس از عوامل موثر در ثبات و فرسایش پذیری خاک‌ها به‌شمار می‌رود که نتایج تحقیق حاضر در مورد تاثیر بافت در فرسایش موید این مسئله می‌باشد.

نتایج این تحقیق نشان داد که به‌طور کلی با افزایش میزان ماده آلی و پوشش گیاهی، از میزان فرسایش کاسته شد. احمدی (۱۳۷۸)، Bayramun و همکاران (۲۰۰۳)، دادخواه و همکاران (۱۳۷۶)، Nyakatawa و همکاران (۲۰۰۷)، هم نشان دادند که مواد آلی باعث افزایش ثبات خاکدانه‌ها شده و همچنین پوشش گیاهی از طریق ریشه، ساقه و شاخ و برگ مانع اثر عوامل فرساینده بر خاک می‌شود. واعظی و همکاران (۱۳۸۱) نیز دریافته‌اند که فرسایش پذیری خاک همبستگی معنی‌داری با شن درشت، سیلت، ماده آلی و آهک دارد.

همچنین نتایج به‌دست آمده نشان داد که فاکتورهای جنس سنگ، شیب و جهت در تغییرات میزان فرسایش در منطقه مورد مطالعه موثر می‌باشد، در این مورد Vente و Poesen (۲۰۰۵) شرایط محیطی مثل پوشش گیاهی، توپوگرافی و مقاومت سنگ را در فرسایش و حمل رسوب مهمترین عوامل دانستند. همچنین Ozcan و همکاران (۲۰۰۸) بیان کردند که شیب بیشتر به جهت تجمع بیشتر رواناب موجب فرسایش

